ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) άριθ. 2670/81 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 14ης Σεπτεμβρίου 1981

περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής για τήν έκτός ποσοστώσεως παραγωγή στόν τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος,

τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81 του Συμβουλίου της 30ής Ιουνίου 1981 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στόν τομέα της ζάχαρης (1), καί ιδίως τό άρθρο 26 παράγραφος 3,

Έκτιμώντας:

ότι τό άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81 προβλέπει ότι ή ζάχαρη Γ, πού δέν μεταφέρεται στήν επόμενη περίοδο εμπορίας δυνάμει του άρθρου 27 του ανωτέρω κανονισμού, καί ή ισογλυκόζη Γ πρέπει νά έξαχθούν σέ φυσική κατάσταση, χωρίς επιστροφή ή είσφορά, πρίν από τήν 1η Ιανουαρίου πού έπεται της σχετικής περιόδου εμπορίας· ότι άν οί ποσότητες αύτές έχουν διατεθεί όλικά ή μερικά στήν εσωτερική αγορά ή άν έχουν έξαχθεί πρίν από τήν προβλεπόμενη ημερομηνία, είσπράττεται γιά τίς έν λόγω ποσότητες ένα ποσό πού πρέπει νά καθορισθεί σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό άρθρο 41 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81· ότι οί λεπτομέρειες εφαρμογής στόν τομέα αύτό θεσπίζονται από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 2645/70 της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1970 περί των διατάξεων πού εφαρμόζονται στήν ποσότητα ζάχαρης πού παράγεται πέρα από τή μέγιστη ποσόστωση (2), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 1367/78 (3), καί από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 1700/80 της Επιτροπής της 30ής Ιουνίου 1980 περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής των ποσοστώσεων στήν παραγωγή ισογλυκόζης πού πραγματοποιείται κατά τήν περίοδο από 1ης Ιουλίου 1980 μέχρι 30ής Ιουνίου 1981 (4)·

ότι ό κανονισμός (ΕΟΚ) άριθ. 2645/70 έχει ήδη υποστεί άλλεπάλληλες τροποποιήσεις καί ότι καθίστανται αναγκαίες νέες τροποποιήσεις όσον αφορά τίς θεμελιώδεις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81, οί όποίες είναι κοινές γιά τούς τομείς της ζάχαρης καί της ισογλυκόζης, πού αποτελούν μία ενιαία αγορά των γλυκαντικών·

ότι ενδείκνυται, συνεπώς, κυρίως γιά λόγους σαφηνείας, νά συγχωνευθούν σέ έναν νέο, προσαρμοσμένο κανονισμό οί λεπτομέρειες εφαρμογής σχετικά μέ τή ζάχαρη Γ καί τήν ισογλυκόζη Γ·

ότι, γιά διοικητικούς λόγους, πρέπει νά διευκρινισθεί ότι, κατά τήν έννοια του άρθρου 26 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81, ή ποσότητα ζάχαρης Γ ή ισογλυκόζης Γ, γιά τήν όποία ό βιομήχανος δέν έχει προσκομίσει πρό της λήξεως της προθεσμίας τήν απόδειξη ότι έχει έξαχθεί έγκαίρως, θεωρείται ότι έχει διατεθεί στήν εσωτερική αγορά· ότι πρέπει, γιά τούς ίδιους λόγους, νά χρησιμοποιηθούν ώς αποδεικτικά στοιχεία τά έγγραφα πού προβλέπονται γιά τήν έξαγωγή στόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 2630/81 της Επιτροπής της 10ης Σεπτεμβρίου 1981 περί ειδικών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής καί έξαγωγής στόν τομέα της ζάχαρης (5) καί στόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 3183/80 της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1980 περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος πιστοποιητικών εισαγωγής, έξαγωγής καί προκαθορισμού γιά τά γεωργικά προϊόντα (6), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 2646/81 (7)·

ότι, κατά τόν καθορισμό του ποσού πού πρόκειται νά είσπραχθεί σέ περίπτωση διαθέσεως στήν εσωτερική αγορά, είναι απαραίτητο νά υπαχθεί ή ζάχαρη Γ ή ή ισογλυκόζη Γ, πού δέν έχει έξαχθεί, σέ όρους συγκρίσιμους μέ έκείνους της ζάχαρης ή της ισογλυκόζης πού έχει εισαχθεί από τρίτες χώρες· ότι γιά τό σκοπό αύτό πρέπει νά καθορισθεί τό ποσό αύτό, λαμβανομένου υπόψη, άφ' ενός, του επιπέδου της είσφοράς κατά τήν εισαγωγή γιά τή ζάχαρη ή του μεταβλητού στοιχείου πού αναφέρεται στό άρθρο 16 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 1785/81 γιά τήν ισογλυκόζη, του υψηλότερου πού εφαρμόζεται κατά τή διάρκεια περιόδου πού περιλαμβάνει τήν περίοδο εμπορίας, κατά τή διάρκεια της όποίας έχει παραχθεί ή έν λόγω ζάχαρη ή ισογλυκόζη, καί τούς έξι μήνες πού έπονται της περιόδου αύτης, καί, άφ' ετέρου, ενός κατ' αποκοπή ποσού πού καθορίζεται βάσει των εξόδων διαθέσεως πού βαρύνουν τή ζάχαρη πού έχει εισαχθεί από τρίτες χώρες·

ότι πρέπει νά αποκλεισθούν ώς εξαγωγή οί προορισμοί πού αναφέρονται στό άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) άριθ. 2730/79 της Επιτροπής της 29ης Νοεμβρίου 1979 περί των κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος επιστροφών κατά τήν εξαγωγή των γεωργικών προϊόντων (8), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τόν κανονισμό (ΕΟΚ) άριθ. 2646/81·

ότι ενδείκνυται νά προβλεφθεί γιά τόν ενδιαφερόμενο βιομήχανο ή δυνατότητα νά εξάγει ζάχαρη ή ισογλυκόζη, ή όποία δέν έχει παραχθεί από τόν ίδιο· ότι είναι αναγκαίο νά προβλεφθεί, γιά τήν περίπτωση αύτή, ή

(1) ΕΕ άριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.
(2) ΕΕ άριθ. L 283 της 29. 12. 1970, σ. 48.
(3) ΕΕ άριθ. L 166 της 23. 6. 1978, 24.
(4) ΕΕ άριθ. L 166 της 1. 7. 1980, σ. 90.
(5) ΕΕ άριθ. L 258 της 11. 9. 1981, σ. 16.
(6) ΕΕ άριθ. L 338 της 13. 12. 1980, σ. 1.
(7) ΕΕ άριθ. L 259 της 12. 9. 1981, σ. 10.
(8) ΕΕ άριθ. L 317 της 12. 12. 1979, σ. 1.

πληρωμή ἑνός κατ' ἀποκοπή ποσοῦ πού δύναται νά θεωρηθεῖ, ἐν πάση περιπτώσει, ὡς ἀντιστάθμιση τῶν πλεονεκτημάτων πού εἶναι δυνατόν νά προκύψουν ἀπό μιά τέτοια ὑποκατάσταση· ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά προβλεφθοῦν γιά τή ζάχαρη Γ καί τήν ἰσογλυκόζη Γ ὁρισμένα μέτρα γιά τίς περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας, οἱ ὁποῖες καθιστοῦν ἀδύνατη τήν ἐξαγωγή τους·

ὅτι γιά τό σκοπό αὐτό δικαιολογεῖται ἡ ἀναδρομική ἐφαρμογή τῶν μέτρων αὐτῶν, κατά τρόπο πού νά δοθεῖ λύση πρός ὄφελος τῶν ἐνδιαφερομένων, στίς σπάνιες περιπτώσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους πού ἔχουν ἐμφανισθεῖ κατά τό παρελθόν, κυρίως μέ τήν μή καταβολή τοῦ ποσοῦ πού πρέπει νά ἐξοφληθεῖ, ὅταν δέν πραγματοποιεῖται λόγω τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ἡ ἐξαγωγή τοῦ ἐν λόγω προϊόντος·

ὅτι τά μέτρα πού προβλέπονται στόν παρόντα κανονισμό εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς Ἐπιτροπῆς Διαχειρίσεως Ζάχαρης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

1. Ἡ ζάχαρη Γ καί ἡ ἰσογλυκόζη Γ πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 26 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 πρέπει νά ἐξάγονται ἀπό τό Κράτος μέλος, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔχουν παραχθεῖ. Κάθε βιομήχανος ζάχαρης Γ ἤ ἰσογλυκόζης Γ πρέπει νά ἀποδείξει ὅτι αὐτή ἔχει ἐξαχθεῖ:

— ὡς λευκή ἤ ἀκατέργαστη ζάχαρη μή μετουσιωμένη ἤ ὡς ἰσογλυκόζη σέ φυσική κατάσταση,
— χωρίς ἐπιστροφή ἤ εἰσφορά,
— ἀπό τό Κράτος μέλος, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔχει παραχθεῖ.

Ἄν δέν προσάγεται ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἡ ζάχαρη ἤ ἡ ἰσογλυκόζη ἔχει ἐξαχθεῖ ἐκτός τῆς Κοινότητος πρίν ἀπό τήν 1η Ἰανουαρίου πού ἕπεται τοῦ τέλους τῆς περιόδου ἐμπορίας, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἔχει παραχθεῖ ἡ ζάχαρη Γ ἤ ἡ ἰσογλυκόζη Γ, ἡ ἐν λόγω ποσότητα θεωρεῖται ὅτι ἔχει διατεθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά.

2. Γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ παρόντος κανονισμοῦ δέν εἶναι δυνατή ἡ ἐπίκληση τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2730/79.

Ἄρθρο 2

1. Ἡ ἀπόδειξη πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παρέχεται στόν ἁρμόδιο ὀργανισμό τοῦ Κράτους μέλους, στό ἔδαφος τοῦ ὁποίου ἔχει παραχθεῖ ἡ ζάχαρη Γ ἤ ἡ ἰσογλυκόζη Γ.

2. Ἡ ἀπόδειξη παρέχεται μέ τήν προσκόμιση:

α) πιστοποιητικοῦ ἐξαγωγῆς πού χορηγεῖται, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 3 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2630/81, στό βιομήχανο ἀπό τόν ἁρμόδιο ὀργανισμό τοῦ Κράτους μέλους πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1·
β) τῶν ἐγγράφων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 30 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 3183/80, τά ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα γιά τήν ἀποδέσμευση τῆς ἀσφαλείας·
γ) δηλώσεως τοῦ βιομηχάνου πού πιστοποιεῖ ὅτι ἡ ζάχαρη Γ ἤ ἡ ἰσογλυκόζη Γ ἔχει παραχθεῖ ἀπό ἐκεῖνον.

Ἐν τούτοις, ὁ βιομήχανος μπορεῖ νά ὑποκαταστήσει τή ζάχαρη Γ ἤ τήν ἰσογλυκόζη Γ κατά τήν ἐξαγωγή, ἀντιστοίχως, μέ ζάχαρη ἤ ἰσογλυκόζη ἄλλου τύπου, πού παράγεται ἀπό ἄλλο βιομήχανο, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐγκατεστημένος στό ἔδαφος τοῦ ἰδίου Κράτους μέλους. Στήν περίπτωση αὐτή, ὁ βιομήχανος πού πραγματοποιεῖ τήν ὑποκατάσταση πρέπει νά πληρώσει, ὅταν πρόκειται γιά ζάχαρη, ποσό 1,25 ECU ἀνά 100 χγρ, καί, ὅταν πρόκειται γιά ἰσογλυκόζη, 1,25 ECU ἀνά 100 χγρ ξηρᾶς ὕλης.

Ὅσον ἀφορᾶ τή ζάχαρη Γ, ἡ μεταποίηση ἑνός σιροπιοῦ ἤ ἀκατέργαστης ζάχαρης σέ λευκή ζάχαρη, στό πλαίσιο συμβάσεως ἔργου «φασόν», γιά τή μετέπειτα ἐξαγωγή της, δέν θεωρεῖται ὑποκατάσταση κατά τήν ἔννοια τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

3. Ἡ ἀπόδειξη πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 δύναται νά παρασχεθεῖ μόνο πρίν ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου πού ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας τῆς 1ης Ἰανουαρίου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 παράγραφος 1.

Ἐν τούτοις, σέ εἰδικές περιπτώσεις, ὁ ἁρμόδιος ὀργανισμός τοῦ σχετικοῦ Κράτους μέλους δύναται νά ἐγκρίνει μακρότερη προθεσμία.

Ἄρθρο 3

1. Γιά τίς ποσότητες πού, κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1, ἔχουν διατεθεῖ στήν ἐσωτερική ἀγορά, τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος εἰσπράττει ἕνα ποσό πού εἶναι ἴσο:

α) ὅσον ἀφορᾶ τή ζάχαρη Γ, ἀνά 100 χιλιόγραμμα τῆς ἐν λόγω ζάχαρης:

—μέ τήν ὑψηλότερη εἰσφορά κατά τήν εἰσαγωγή, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται ἀνά 100 χιλιόγραμμα λευκῆς ἤ ἀκατέργαστης ζάχαρης, κατά περίπτωση, κατά τό χρονικό διάστημα πού περιλαμβάνει τήν περίοδο ἐμπορίας, κατά τήν ὁποία παρήχθη ἡ ἐν λόγω ζάχαρη, καί τούς ἕξι μῆνες πού ἕπονται τῆς περιόδου αὐτῆς, καί
— μέ 1,25 ECU·

β) ὅσον ἀφορᾶ τήν ἰσογλυκόζη Γ, ἀνά 100 χιλιόγραμμα ξηρᾶς ὕλης:

— μέ τό ὑψηλότερο μεταβλητό στοιχεῖο πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 16 παράγραφος 6 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1785/81 καί ἐφαρμόζεται ἀνά 100 χιλιόγραμμα ξηρᾶς ὕλης κατά τό χρονικό διάστημα πού περιλαμβάνει τήν περίοδο ἐμπορίας, κατά τήν ὁποία παρήχθη ἡ ἐν λόγω ἰσογλυκόζη, καί τούς ἕξι μῆνες πού ἕπονται τῆς περιόδου αὐτῆς, καί
— μέ 1,25 ECU.

2. Τό σχετικό Κράτος μέλος ἀνακοινώνει τό συνολικό ποσό πού πρέπει νά καταβληθεῖ ἀπό τούς βιομηχάνους πού ὑπόκεινται στήν ὑποχρέωση νά καταβάλλουν τό ποσό τό ὁποῖο ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1 πρίν ἀπό τήν 1η Μαρτίου πού ἕπεται τῆς ἡμερομηνίας τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἡ ὁποία ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1.

Τό συνολικό αὐτό ποσό καταβάλλεται ἀπό τούς ἐνδιαφερομένους βιομηχάνους πρίν ἀπό τίς 20 Μαρτίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

3. Ἐν τούτοις, ὅταν ὁ ἁρμόδιος ὀργανισμός ἔχει παρατείνει, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 3 ἐδάφιο

δεύτερο, τήν προθεσμία γιά τήν προσκόμιση τῆς ἀποδείξεως, οἱ ἡμερομηνίες πού ἀναφέρονται στήν παράγραφο 2 ἀντικαθίστανται ἀπό τίς ἡμερομηνίες πού θά καθορισθοῦν ἀπό τόν ἁρμόδιο ὀργανισμό σέ συνάρτηση μέ τήν ἐγκριθείσα παράταση.

4. Γιά τίς ποσότητες ζάχαρης Γ καί ἰσογλυκόζης Γ, οἱ ὁποῖες καταστράφηκαν ἤ ὑπέστησαν ἀνεπανόρθωτες ζημίες πρίν ἀπό τήν ἐξαγωγή τους, ὑπό συνθῆκες οἱ ὁποῖες ἀναγνωρίζονται ἀπό τόν ἁρμόδιο ὀργανισμό τοῦ σχετικοῦ Κράτους μέλους σάν περίπτωση ἀνωτέρας βίας, δέν εἰσπράττεται τό ποσό πού ἀναφέρεται στήν παράγραφο 1.

"Αρθρο 4

1. Τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἀνακοινώνει, πρίν ἀπό τήν 15η 'Ιανουαρίου πού ἀκολουθεῖ τήν 1η 'Ιανουαρίου πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1, στούς βιομηχάνους, οἱ ὁποῖοι ὑπόκεινται στήν ὑποχρέωση καταβολῆς, τό ποσό πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 2 παράγραφος 2 ἐδάφιο δεύτερο.

2. Τό συνολικό αὐτό ποσό καταβάλλεται ἀπό τούς ἐν λόγω βιομηχάνους πρίν ἀπό τήν 1η Φεβρουαρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

"Αρθρο 5

'Ο κανονισμός (ΕΟΚ) ἀριθ. 2645/70 καταργεῖται.

Συνεχίζει, ἐν τούτοις, νά ἐφαρμόζεται στή ζάχαρη πού παράγεται πέρα ἀπό τή μέγιστη ποσόστωση κατά τή διάρκεια τῆς περιόδου ἐμπορίας ζάχαρης 1980/81.

"Αρθρο 6

'Ο παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν τρίτη ἡμέρα ἀπό τή δημοσίευσή του στήν *'Επίσημη 'Εφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.*

Τό ἄρθρο 3 παράγραφος 4 τοῦ ἐν λόγω κανονισμοῦ ἐφαρμόζεται ἀπό 1ης 'Ιουλίου 1979.

'Ο παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

"Εγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 14 Σεπτεμβρίου 1981.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Poul DALSAGER

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς